

Sygn. akt III K 330/21

4361-O.Ds.348.2021 Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia – Stare Miasto

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 16 grudnia 2022r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Marchwicka

Ławnicy: Joalanta Jabłońska – Cembruch

Adriana Naciązek

Protokolant: Piotr Banach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Stare Miasto Marii Anioły

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25.01.2022r., 22.03.2022r., 29.04.2022r., 07.06.2022r., 30.06.2022r., 13.09.2022r., 13.10.2022r., 15.11.2022r. i 16.12.2022r. we Wrocławiu

sprawy

J. S. (J. S.)

syna G. i B. z domu K.

urodz. (...) we W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 sierpnia 2021 roku we W. przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim spowodował u G. K. (1) ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu G. K. (1) w ten sposób, że zadał mu cios nożem w powłoki brzuszne, powodując u niego ranę kłutą brzucha z przebicciem pęcherza moczowego z następowym wyciekaniem moczu do jamy otrzewnowej,

tj. o czyn z art.156§1 pkt 2 k.k.

* * *

Sygn. akt III K 330/21

4361-O.Ds.348.2021 Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia – Stare Miasto

I. uznaje **J. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, a stanowiącego przestępstwo z art.156§1 pkt 2 k.k. i za to na podstawie z art.156§1 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary zalicza okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 30.08.2021 r. godz. 10:55 do 30.12.2021 r. godz. 15:40;

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. uznając zbędność dla dalszego postępowania orzeka zwrócić oskarżonemu dowody rzeczowych z wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych Nr (...), poz. 1-2, k. 205;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego G. K. (1) kwotę 10000 zł tytułem zadośćuczynienia;

V. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 3441,09 zł, zaś na podstawie art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 400 złotych.

Ławnik Jolanta Jabłońska – Cembruch Sędzia Agnieszka Marchwicka Ławnik Adriana Naciążek

UZASADNIENIE			
	Sygnatura akt	III K 330/21	
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	J. S.	w dniu 29 sierpnia 2021 roku we W. przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim spowodował u G. K. (1) ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu G. K. (1) w ten sposób, że zadał mu cios nożem w powłoki brzuszne, powodując u niego ranę klutą brzucha z przebicciem pęcherza moczowego z następowym wyciekaniem moczu do jamy otrzewnowej,	

		tj. o czyn z art.156§1 pkt 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 29 sierpnia 2021r. W godzinach wieczornym G. K. (1) wraz ze swoim bratem T. K. przebywali na ławce w podwórku ul. (...), niedaleko miejsca zamieszkania G. K. (1), gdzie rozmawiali i spożywali alkohol w postaci piwa. W pewnym momencie od strony (...) w to miejsce przyszedł nieznanymi wcześniej braciom K. J. S. i usiadł na ławce obok. J. S. zaczął zaczepiać G. K. (1) i T. K., wtrącał się w prowadzoną przez nich rozmowę, powtarzał usłyszane słowa, nie chciał również przesiąść się na bardziej oddaloną od rozmówców ławkę. G. i T. K. nie chcieli nawiązywać kontaktu z J. S., a następnie udali się do sklepu (...) przy ul. (...). Gdy znajdowali się przed wejściem do sklepu zauważyli J. S., który ponownie ich zaczepiał. Wówczas G. K. (1) w wulgarnych słowach nakazał mu odejść. J. S.	zeznania świadka G. K. (1)	k.356v.-358v., k.28-41, k.50-51, k.210-211	

nie chciał odejść i zaczął wyzywać G. K. (1). W pewnym momencie J. S. wyciągnął posiadany przy sobie nóż i trzymając go w ręku wykonywał nim ruch na wysokości klatki piersiowej G. K. (1), grożąc mu pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała. G. K. (1) chcąc odeprzeć atak próbował wykopać J. S. nóż z ręki, zadając mu trafione i nietrafione kopnięcia. W pewnym momencie Gdy G. K. (1) znajdował się w bliskiej odległości J. S. i zadał mu cios nożem w podbrzusze, po czym uciekł w nieznanym kierunku.			
zeznania świadka T. K.	k.381v.-385, k.32-33		
zeznania świadka M. K.	k.401v.-402v., k.45v.-46		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. S.	k.353v.-356, k. 85-87, k.101-101v.		
protokół oględzin miejsca zdarzenia	k.6-7		
plyta z zapisem monitoringu	k.56, k.69, k.70		
Protokół oględzin rzeczy (płyty)	k.53-55		
opinia biegłego z zakresu informatyki	k.155-190		

dokumentacja medyczna G. K. (1)	(załącznik nr 1 – uprzednio tom III)		
2. G. K. (1) i T. K. udali się do położonego na (...) mieszkania G. K. (1). Żona G. M. K. zawiadomiła Pogotowie (...), które zabrało go do szpitala. Do powyższego mieszkania około godz.21:00 udał się również patrol policji, który przybył tam w czasie, gdy zespół pogotowia ratunkowego zabierał G. K. (1) do szpitala. Następnie funkcjonariusze policji po zebraniu niezbędnych informacji udali się w penetrację terenu w celu poszukiwania sprawcy, nie ujawniając jednak osoby odpowiadającej rysopisowi podawanemu przez T. K..	zeznania świadka G. K. (1)	k.356v.-358v., k.28-41, k.50-51, k.210-211	
zeznania świadka T. K.	k.381v.-385, k.32-33		
zeznania świadka M. K.	k.401v.-402v., k.45v.-46		
Zeznania świadka I. K.	k. 409v.-410v. k.29v.		
3. Badanie T. K. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu w dniu 29.08.2021r. o godz.22:33 wykazało 0,34 mg/l alkoholu.	protokół badania stanu trzeźwości	k. 3	

4. W wyniku zdarzenia G. K. (1) doznał obrażeń w postaci rany kłutej brzucha z przebicciem pęcherza moczowego z następowym wyciekem moczu do jamy otrzewnowej, które skutkowało powstaniem choroby realnie zagrażającej życiu. Stwierdzona u G. K. (1) w dniu 30.08.2021r. rana kłuta brzucha z przebicciem pęcherza moczowego powstała w wyniku działania narzędzia ostrego kończystego np. noża. Zadanie ciosu nożem w brzuch z siłą powodującą przebiccie powłok brzusznych oraz pęcherza moczowego tj. w lokalizacji gdzie w bliskiej odległości znajdują się m.in. duże naczynia krwionośne jest wystarczającym działaniem mogącym powodować obrażenia, które bez udzielenia natychmiastowej pomocy medycznej będą skutkowały śmiercią. Zadanie G. K. (1) ciosu nożem w brzuch naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu art.160 k.k.	opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej M. W.	k.105-108	

ustna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu medycyny sądowej M. W.	k.421-v.-424		
5. Po zdarzeniu G. K. (1) przebywał w szpitalu 4 doby, a następnie przez okres 3-4 tygodni na zwolnieniu lekarskim, przez 2 tygodnie miał założony cewnik. Rana powstała w następstwie zdarzenia została zaopatrzona operacyjnie jednak G. K. (1) nadal uskarża się na dolegliwości w postaci „ciągnięcia szwów”.	Zeznania świadka G. K. (1)	k.356v.-358v., k.28-41, k.50-51, k.210-211	
6. J. S. został zatrzymany 30.08.2021r. o godz. 10:55 w Hostelu C. przy ul. (...) we W., a następnie tymczasowo aresztowany po czym zwolniony w dniu 30.12.2021r. o godz. 15:40.	protokół zatrzymania oskarżonego J. S.	k.15	
Postanowienia o zastosowaniu a następnie przedłużeniu tymczasowego aresztowania	k.102, k.247-248		
zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy	k.343		
7. W wyniku przeszukania miejsca pobytu J. S. w hostelu C. przy ul. (...) ujawniono bluzę, czapkę z daszkiem, telefon	protokół przeszukania miejsca	k.20-24	

komórkowy, które uznano za dowody rzeczowe. Nadto ujawniono dowód osobisty na nazwisko D. P. oraz kartę V. na to nazwisko, które zwrócono uprawnionym instytucjom.			
wykaz dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych Nr (...)	k.205		
8. J. S. urodził się (...) Jest kawalerem na utrzymaniu matki, przed osadzeniem utrzymywał się z prac dorywczych, ma wykształcenie podstawowe, nie ma nikogo na utrzymaniu.	dane o osobie oskarżonego	k. 353v.	
9. J. S. był uprzednio wielokrotnie karany w tym za przestępstwa z użyciem przemocy, po raz ostatni wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) z 09.02.2021r. W sprawie (...) (prawomocny z dniem 06.07.2022r.) którym za popełniony 22.09.2020r. czyn z art.281 k.k. wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.	dane z Krajowego Rejestru Karnego	k.92-96	
odpis wyroku SR dla (...) z 02.10.2018r. (...)	k.203		

odpis wyroku SR dla (...) z 26.06.2019r. (...)	k.154		
odpis wyroku łącznego SR dla (...) z 25.11.2019r. (...)			
odpis wyroku SR dla (...) z 09.02.2021r. (...) wraz z uzasadnieniem	k.440i k.443-449		
odpis wyroku SO we W. z dnia 6.07.2022r. (...)	k.441		
10. J. S. nie jest chory psychicznie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie. Nie jest również upośledzony umysłowo. Wykluczono także inne zakłócenia czynności psychicznych mogące mieć wpływ na ocenę poczytalności J. S., w tym atypowy bądź patologiczny charakter upicia tempore criminis, przyjmując, że był w tym czasie pod wpływem alkoholu. U J. S. rozpoznano nieprawidłowo ukształtowaną osobowość o cechach dys socjalnych, co nie ma znaczenia w ocenie jego poczytalności w niniejszym postępowaniu. Stan psychiczny, jego poziom rozwoju intelektualnego, sprawność funkcji poznawczych i doświadczenia życiowe w pełni pozwalają mu znać i rozumieć podstawowe problemy społeczno –	opinia sądowo-psychiatryczno – psychologiczna biegłych G. K. (2), J. C. (2) i M. J.	k.212-222	

prawne, konsekwencje ich przekraczana i pozwalają na powstrzymanie się przed takimi zachowaniami, o jakich mowa w zarzucie. Podawany sposób zażywania środków odurzających i picia alkoholu nie daje podstaw do rozpoznania uzależnienia od jakiegokolwiek substancji, a jedynie do rozpoznania szkodliwego używania różnych środków psychoaktywnych i alkoholu. Ewentualne rozpoznanie uzależnienia od jakiegokolwiek środka i tak nie miałyby znaczenia orzeczniczego w ocenie poczytalności J. S. w niniejszym postępowaniu. Takiego znaczenia nie ma również podawane leczenie psychiatryczne w dzieciństwie.

W wyniku badania przeprowadzonego na potrzeby niniejszego postępowania nie stwierdzono jakichkolwiek przesłanek, które budziłyby podejrzenie ostrego bądź przewlekłego procesu chorobowego z kręgu psychiatrii. Wszelkie wypowiedzi, postawy, zachowania J. S. nie noszą znamion chorobowych i mieszczą się w ramach jego nieprawidłowo ukształtowanej osobowości.

Wyzwoleniu zachowań opisanych w zarzucie

mógł sprzyjać spożywany przez niego alkohol, który w typowy sposób znosi intelektualną kontrolę zachowania na rzecz działań emocjonalno-popędowych, impulsywnych, sprzyja wyzwalaniu agresji na bazie jego nieprawidłowo ukształtowanej osobowości. Takie działanie alkoholu jest mu bardzo dobrze znane i tym samym możliwe do przewidzenia. Opisane zarzutem zachowania nie były wynikiem zaburzeń chorobowych, chorobowej motywacji. T. criminis J. S. nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanego czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki z art.31§1 lub §2 k.k. Nie było przeciwwskazań do tego, aby w aktualny stanie psychicznym brał udział w toczącym się postępowaniu, mógł stawać przed sądem i prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny.			
ustna opinia uzupełniająca biegłych G. K. (2), J. C. (2) i M. J.	k.423-424v.		
opinia sądowo-psychiatryczna	436-439		

sporządzane na potrzeby sprawy (...) SR (...)			
Kwestionariusz terapeuty uzależnień sporządzany na potrzeby sprawy (...) SR (...)	k. 455-461		
opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna sporządzana na potrzeby sprawy (...) SR (...)	k.489-498		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
--	--	--	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
--	--	--	
2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	zeznania świadka G. K. (1)	Zeznania pokrzywdzonego G. K. (1), jego brata T. oraz M. K. Sąd	

ocenił jako przekonujące. Relacje te bowiem były spójne, wzajemnie się uzupełniały oraz znajdowały odzwierciedlenie w obiektywnym dowodzie jakim jest zapis z kamer, który zarejestrował zdarzenie (wraz z protokołem oględzin) poddany rzetelnemu opiniowaniu biegłego z zakresu informatyki pozwalając na wyodrębnienie poszczególnych sekwencji zdarzenia, a który podlegał odtworzeniu na rozprawie.

Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd jedynie częściowo przydał walor wiarygodności, a mianowicie w zakresie zgodnym z powyższymi dowodami tj. w części w jakiej oskarżony nie kwestionował, że miało miejsce spotkanie z pokrzywdzonym i jego bratem na podwórku, a następnie kolejne na ul. (...) oraz że ugodził nożem pokrzywdzonego po czym uciekł.

Nie można bowiem pomijać, że oskarżony realizując swoje prawo do obrony mógł przedstawić wersję wydarzeń najbardziej korzystną dla siebie.

Ze spójnej relacji przedstawionej przez pokrzywdzonego G. K. (1) zarówno na rozprawie jak i w toku postępowania

przygotowawczego wynikało, że 29 sierpnia 2021r. spędzał czas z bratem T. u siebie w mieszkaniu, gdzie po wspólnym obiedzie spożyli alkohol w postaci piwa, a następnie poszli do sklepu (...) zlokalizowanego niedaleko jego miejsca zamieszkania gdzie również nabyli piwo. Wspólnie udali się na podwórko nieopodal miejsca zamieszkania pokrzywdzonego, gdzie siedzieli na ławce i rozmawiali. W tym czasie wszystkie znajdujące się w pobliżu ławki nie były zajęte. W pewnym momencie od strony (...) na podwórku pojawił się nieznany im wcześniej oskarżony J. S., który powiedział że usiądzie na ławce obok G. K. (1) nie życzył sobie jego towarzystwa i nakazał mu zająć inną ławkę. Mężczyzna jednak nie reagował, zaczepiał pokrzywdzonego i jego brata, słuchał głośno muzyki z telefonu, wtrącał się do rozmowy jaką pokrzywdzony prowadził z bratem. Pokrzywdzony w wulgarnych słowach powiedział oskarżonemu aby odszedł. Następnie G. K. (1) i T. K. postanowili iść do domów, poszli w kierunku ul. (...), nie zwracając uwagi na to co robi oskarżony. Gdy bracia doszli do sklepu (...) zauważyli, że oskarżony stoi opierając się o

parapet sklepu mówiąc „co znowu się widzimy”. Gdy G. K. (1) nakazał mu odejść, oskarżony przyjął postawę bojową, miał zaciśnięte pięści nie próbując oddać ciosu, w tym czasie wyzywał braci. Gdy odpowiedzieli mu żeby odszedł wówczas oskarżony wyciągnął z kieszeni nóż i trzymając go w prawej dłoni stojąc w odległości około 1,5 metra od niego zrobił ruch na wysokości klatki piersiowej G. K. (1) w jego stronę, nie dosiegając go jednak. Oskarżony napierał z tym nożem na G. K. (1) który się cofał, w tym czasie T. K. znajdował się z prawej strony brata. G. K. (1) próbował wykopać oskarżonemu nóż, zamierzając go obezwładnić, jednak bezskutecznie (na rozprawie przyznał że kilka razy udało mu się kopnąć napastnika a oskarżony straszył jego i brata że ich podziurawi tym nożem por. k.357). Pokrzywdzony zeznał również, że w momencie gdy oskarżony oparł się o znajdujący się tam słup ogłoszeniowy G. K. (1) doskoczył bliżej i wówczas oskarżony prawą ręką zadał cios nożem w brzuch pokrzywdzonego, po czym uciekł. Pokrzywdzony natomiast poczuł że „coś mu się wylewa” po czym został przez brata zaprowadzony do mieszkania, skąd został

zabrany do szpitala przez Pogotowie (...).

Pokrzywdzony jak wskazał nie zarejestrował szczególnego elementu, który zapadł mu w pamięć jeżeli chodzi o wygląd noża, choć jak podał zasugerował się że mógł to być nóż typu B. o długości ostrza 10 cm. Oskarżony co do zasady tego nie kwestionował wskazując, że był to nóż typu scyzoryk, który miał wcześniej złożony w tzw. nerce na brzuchu. Nóż nie został wprawdzie ujawniony na miejscu zdarzenia, jak również w toku dalszych czynności, niemniej nie było wątpliwości w oparciu o relacje uczestników zajścia że takim narzędziem pokrzywdzony został ugodzony z brzuch.

Okoliczności podawane przez pokrzywdzonego potwierdził w swoich zeznaniach T. K. opisując pierwsze spotkanie z oskarżonym na podwórku, to, że z bratem nie życzyli sobie jego obecności bowiem rozmawiali o swoich prywatnych sprawach. W odniesieniu do drugiego spotkania z oskarżonym oraz ugodzenia pokrzywdzonego relacja T. K. składana po raz pierwszy na policji również korespondowała z zeznaniami pokrzywdzonego, przy czym T. K. wskazywał, że nóż u oskarżonego

zauważył zanim zobaczy go brat, który ostrzegł go o tym. T. K. wskazywał, że tym nożem oskarżony zaczął wymachiwać przed nimi, a jego brat chciał wytrącić nóż chcąc kopnąć go w rękę, co dwukrotnie się udało. Następnie według relacji T. K. oskarżony zrobił pół kroku do przodu i wyrzucił rękę w której trzymał nóż i zadał nim cios w brzuch pokrzywdzonego po czym uciekł.

Z relacji obu braci wynikało, że w sytuacji mającej miejsce na ul. (...) to oskarżony był osobą atakującą i zeznania te potwierdza zapis monitoringu.

W ocenie Sądu wiarygodności zeznań świadków co do przebiegu zdarzenia z udziałem oskarżonego nie podważają zapisy kamer z innych lokalizacji które zarejestrowały ich obecność

Oceniając zeznania M. K. należało zwrócić uwagę, że nie była naocznym świadkiem ugodzenia nożem swojego męża, a relację o przebiegu zdarzenia mogła posiadać wyłącznie od niego lub jego brata.

W złożonych na etapie postępowania przygotowawczego zeznaniach M. K. podała, że gdy mąż wraz z bratem przyszli do

mieszkania wystraszony T. K. powiedział jedynie że „M. dostał kosą”. Dopiero w czasie oczekiwania na przyjazd pogotowia mąż wracając do świadomości opowiadał jej o tym co się stało. Mianowicie zrelacjonował jej, że z bratem kupił alkohol w Ż. i udali się na podwórko od strony ul. (...) aby spożyć alkohol. Wówczas podszedł do nich jakiś mężczyzna, który ich zaczepił a którego towarzystwa nie chcieli. Po wypiciu alkoholu ponownie udali się do Ż. celem zakupu alkoholu i rozejścia się a gdy z niej wychodzili zauważyli znowu tego mężczyznę i znowu wywiązała się kłótnia między nimi. Mężczyzna ten wymachiwał nożem i według relacji pokrzywdzonego krzyczał, że wszystkich zamorduje. Dalsza relacja uzyskana przez M. K. pochodziła od brata pokrzywdzonego, który przekazał jej że pokrzywdzony w awanturze chciał uderzyć nogą w rękę tego mężczyzny, w której ten trzymał nóż, ale nie trafił, a następnie został przyparty przez tego mężczyznę do słupa ogłoszeniowego i wtedy dostał tym nożem w podbrzusze a następnie sprawca uciekł.

Relacja M. K. przedstawiona przed Sądem nie odbiegała od przedstawionej uprzednio,

	choć z racji odległości czasowej od zdarzenia świadek mogła nie pamiętać niektórych okoliczności podawanych wówczas, zwłaszcza że jak wskazała, było t dla niej przeżycie traumatyczne i starała się je wyprzeć. Wyjaśniła również, że na męża mówią M. (stąd użycie tego imienia w poprzednich zeznaniach). Sąd nie kwestionował również zeznań G. K. (1) odnośnie podjętych wobec jego osoby czynności medycznych, bowiem znajdowały one odzwierciedlenie w dokumentacji medycznej.
zeznania świadka T. K.	
Zeznania świadka M. K.	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. S.	
protokół oględzin miejsca zdarzenia	
płyta z zapisem monitoringu	
Protokół oględzin rzeczy (płyty)	
opinia biegłego z zakresu informatyki	
dokumentacja medyczna G. K. (1)	

zeznania świadka G. K. (1)

Relacje G. K. (1), T. K., M. K. odnośnie pojawienia się pokrzywdzonego wraz z bratem w mieszkaniu jak również wezwania na miejsce służb ratunkowych Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd nie kwestionował również relacji przedstawionej przez przybyłą do mieszkania pokrzywdzonego w momencie zabierania pokrzywdzonego przez Pogotowie (...) funkcjonariuszkę policji I. K., która opisywała przebieg czynności prowadzonych na miejscu oraz zachowanie znajdujących się tam osób. Trzeba zauważyć, że dopytywana na rozprawie doprecyzowała, że agresywne zachowanie T. K. polegało a tym, że „nerwowo chodził, wymachiwał rękoma i krzyczał, z podniesionym głosem zwracał się do nas” jednak podczas interwencji nie czuła się w żaden sposób zagrożona a interwencja zakończyła się ostatecznie wylegitymowaniem, a mężczyzna zaczął współpracować.

Wskazywała również, że T. K. był zestresowany i zdenerwowany całą sytuacją. Mając na uwadze że ugodzenie nożem dotyczyło osoby najbliższej T. K. jego nerwowe zachowanie w

		mieszkanu w ocenie Sądu wydaje się zrozumiałe.	
zeznania świadka T. K.			
zeznania świadka M. K.			
Zeznania świadka I. K.			
3	protokół badania stanu trzeźwości	Dokument nie kwestionowany przez strony sporządzony przez uprawniony organ w wymaganej formie pozwalający na ustalenie stanu trzeźwości T. K. po zdarzeniu.	
4	opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej M. W.	Sąd nie kwestionował waloru dowodowego sporządzonej przez biegłego z zakresu medycyny sądowej M. W. opinii pisemnej, następnie podtrzymanej przez biegłego na rozprawie. Biegły dysponuje wiedzą oraz doświadczeniem w opiniowaniu w podobnych sprawach, a sporządzona opinia korespondowała z dokumentacją medyczną pokrzywdzonego oraz przebiegiem zdarzenia wynikającym z opisanych wyżej dowodów. W opracowanej opinii, biegły wskazał, że stwierdzona u pokrzywdzonego G. K. (1) rana kłuta brzucha z przebicciem pęcherza moczowego powstała w wyniku działania narzędzia ostrego	

kończystego np. noża. Jednocześnie biegły ten podał, że zadanie ciosu nożem w brzuch z siłą powodującą przebicie powłok brzusznych oraz pęcherza moczowego tj. w lokalizacji gdzie w bliskiej odległości znajdują się m.in. duże naczynia krwionośne jest wystarczającym działaniem mogącym powodować obrażenia, które bez udzielenia natychmiastowej pomocy medycznej będą skutkowały śmiercią.

Słuchany na rozprawie biegły wskazał, że jeżeli ostrze noża było szpiczaste i naostrzone, to siła zadanego ciosu mogła być niewielka.

Odnosnie mechanizmu powstania obrażeń biegły zaopiniował nadto, że gdyby była znana dokładna lokalizacja rany klutej na powłoce brzusznej i na ścianie pęcherza moczowego można byłoby próbować ustalić kierunek zadania ciosu. Ponadto podał, że następstwem ciągłego przedostawania się moczu do jamy otrzewnowej byłby stan zapalny, który nie leczony w odleglejszym czasie doprowadziłby do śmierci, a udzielenie natychmiastowej pomocy medycznej na pewno zmniejszyło możliwość powikłań.

ustna opinia uzupełniająca			
5	Zeznania świadka G. K. (1)	Sąd nie kwestionował zeznań pokrzywdzonego w części dotyczącej skutków jakie zdarzenie wywołało wobec jego osoby, w tym niedogodności związanych z przebytym zabiegiem operacyjnym i jego następstw dla możliwości funkcjonowania pokrzywdzonego.	
6	protokół zatrzymania oskarżonego J. S.	Dokumenty nie kwestionowane przez strony a pozwalające na ustalenie okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego J. S. w rozpoznawanej sprawie.	
Postanowienia o zastosowaniu a następnie przedłużeniu tymczasowego aresztowania			
zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy			
7	protokół przeszukania miejsca	Dowody nie kwestionowane przez strony pozwalające na ustalenie przedmiotów ujawnionych w toku przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonego uznanych następnie za dowody rzeczowe, z których część zwrócono właściwym organom w toku postępowania.	

wykaz dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych Nr (...)			
8	dane o osobie oskarżonego	Dane oskarżonego zgodne z dokumentami zgromadzonymi w aktach, a pozwalające na ustalenie aktualnej sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego.	
9	dane z Krajowego Rejestru Karnego	Dokumenty pochodzące od uprawnionych organów, wskazujące na uprzednią karalność oskarżonego, nie były kwestionowane przez strony.	
odpis wyroku SR dla (...) z 02.10.2018r. (...)			
odpis wyroku SR dla (...) z 26.06.2019r. (...)			
odpis wyroku łącznego SR dla (...) z 25.11.2019r. (...)			
odpis wyroku SR dla (...) z 09.02.2021r. (...) wraz z uzasadnieniem			
odpis wyroku SO we W. z dnia 6.07.2022r. (...)			
10	opinia sądowo-psychiatryczno – psychologiczna biegłych G. K. (2), J. C. (2) i M. J.	Opinia pisemna i ustna biegłych nie budziły wątpliwości Sądu. Biegłe sporządzające opinie dysponują zarówno rozległą wiedzą specjalistyczną z zakresu psychiatrii jak i	

wieloletnim doświadczeniem w opiniowaniu w sprawach o podobnym charakterze do rozpoznawanej. W oparciu o twierdzenia biegłych, Sąd ustalił przede wszystkim że analiza zachowania oskarżonego oraz dane z akt pozwoliły wykluczyć aby działanie oskarżonego objęte zarzutem miało motywację psychotyczną, czy też było wynikiem upicia o charakterze patologicznym czy atypowym.

Biegłe wykluczyły u oskarżonego chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe czy też inne zakłócenia czynności psychicznych mogących mieć wpływ na ocenę jego poczytalności. Biegłe rozpoznały natomiast u oskarżonego nieprawidłowo ukształtowaną osobowość o cechach dysocjalnych, co nie miało znaczenia w ocenie jego poczytalności w niniejszym postępowaniu

Przesłuchane na rozprawie biegłe odniosły się również do treści kwestionariusza sporządzonego przez terapeutę uzależnień, wskazując, że dane w nim podawane odbiegają od podawanych przez oskarżonego w wywiadzie stad też wskazały na konieczność zachowania dystansu co do danych podawanych

		przez badanego w różnych okolicznościach, co wynika z jego zaburzonej osobowości. Trzeba również zauważyć, że treść sporządzonej opinii nie pozostawała w sprzeczności z opiniami sporządzonymi na potrzeby innych postępowań a które zostały uzyskane w toku postępowania sądowego.	
ustna opinia uzupełniająca biegłych G. K. (2), J. C. (2) i M. J.			
opinia sądowo-psychiatryczna sporządzane na potrzeby sprawy (...) SR (...)			
Kwestionariusz terapeuty uzależnień sporządzany na potrzeby sprawy (...) SR (...)			
opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna sporządzana na potrzeby sprawy (...) SR (...)			
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1	Zeznania świadka A. W.	Sąd nie kwestionował prawdziwości relacji przedstawionej przez świadka A. W. – pracownika sklepu (...), niemniej należało zauważyć, że nie wniósł on informacji istotnych dla dokonania ustaleń faktycznych. Świadek mianowicie nie widział zdarzenia, o tym, że doszło do zdarzenia z ugodzeniem noża dowiedział się od znajomego, który do niego zadzwonił i poinformował, że jego „wujek” o nazwisku K. został zaatakowany nożem w okolicach sklepu, w którym świadek pracuje.	
1	Wyjaśnienia oskarżonego J. S.	Wyjaśnienia w których oskarżony twierdził, że został zaatakowany przez pokrzywdzonego i jego brata, a ugodzenie nożem było wynikiem obrony koniecznej Sąd uznał wyłącznie za zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności. Odnosząc się do stanowiska oskarżonego J. S. w tym wyjaśnieniu w których powoływał się na działanie w warunkach obrony koniecznej Sąd uznał, że jako stojące w sprzeczności z zeznaniami świadków oraz zapisem monitoringu zmierzały one wyłącznie do uniknięcia odpowiedzialności. J. S. słuchany na rozprawie wyjaśnił „Usiadłem sobie pod (...) i tych	

dwóch mężczyzn się wyłoniło z daleka. Ja powiedziałem im, że się znowu widzimy. Ja to chciałem z uśmiechem na twarzy powiedzieć. To nie było w żaden sposób zaczepne. Oni mi powiedzieli, za przeproszeniem, że bym „spierdalał, bo mi zajebią”. Ja zauważyłem, że poszli za róg od tej (...) i zauważyłem, że cień był na wprost mnie od tego zaułka, że ten człowiek się obrócił i zaczął w moją stronę biec. Zaczął nogą i mnie kopnąć. Za nim stał T. K.. Też machał w moją stronę. Ja wtedy wyciągnąłem nóż, żeby ich odstraszyć. To bardzo wyjątkowa sytuacja, że miałem ten nóż, ja wróciłem z festiwali i z tego powodu, że się wtedy wprowadziłem do hostelu, to po prostu nie odłożyłem wszystkich swoich ciuchów. Miałem przy sobie nerkę i wyciągnąłem nóż, żeby ich odstraszyć. Oni dalej na mnie napierali aż mnie przyparli do baneru reklamowego, od którego się plecami dosłownie odbiłem. Ten pan jest dużej postury, ja jestem wysoki, ale jestem chudy. Jak we dwóch do mnie biegli, to jak się odbiłem od tego

baneru, aż mi się noga załamała. Ja już miałem przed oczyma, że mi wyrwą ten nóż i będą mnie tym nożem kłuć. Spanikowałem. Ja się bałem wtedy. Odruchowo po prostu. Nawet nie widziałem, kiedy tego pana dźgnąłem tym nożem. Ja po całym tym zajściu wróciłem z powrotem do hostelu, w ogóle nieświadomy tego. Ja wyjąłem ten nóż, bo chciałem ich odstraszyć. Machałem tym nożem w powietrzu, żeby zwrócić na niego uwagę. Nóż trzymałem w prawej dłoni. Najprawdopodobniej gdyby nie ten baner reklamowy, gdybym mógł się dalej cofać, to bym temu panu nic nie zrobił. On już był tak blisko”.

Należało również zauważyć, że słuchany w postępowaniu przygotowawczym J. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a po odczytaniu tych wyjaśnień oświadczył „Sądząc po zapisach kamery rzeczywiście go dźgnąłem, więc ja się przyznaję, ale chciałem zaznaczyć, że to było w samoobronie. Ja mam 192 cm wzrostu”.

Z art. 25 § 1 k.k. wynika w sposób niewątpliwy, że prawo do obrony koniecznej przysługuje

zaatakowanemu, w konsekwencji czego, ten wobec kogo skierowano bezprawny, bezpośredni zamach na przysługujące mu dobro ma prawo odpierać ten zamach wszelkimi dostępnymi środkami, które są konieczne do zmuszenia napastnika do odstąpienia od kontynuowania zamachu. R. legis obrony koniecznej wiąże się bowiem z zapewnieniem ofierze możliwości podjęcia wszelkich działań chroniących ją przed atakiem napastnika w sposób i przy użyciu środków do odparcia tego zamachu koniecznych. Napadnięty ma prawo do obrony skutecznej i nie musi ratować się np. ucieczką, czy ukrywaniem przed napastnikiem. Jeśli czyni to w sposób współmierny do niebezpieczeństwa zamachu, to działa w warunkach obrony koniecznej określonej w art. 25 § 1 k.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2020 r., III KK 493/19

W ocenie Sądu mając na uwadze uznanie za przekonujące zeznań pokrzywdzonego oraz jego brata, korespondujących z zapisem monitoringu nie można podzielić stanowiska oskarżonego zgodnie z którym został on zaatakowany przez nich a tym samym , że doszło

		do konieczności odparcia ataku w sposób opisywany przez niego a zatem przy użyciu noża.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
x#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Punkt I części dyspozytywnej	J. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżonemu J. S. zarzucono popełnienie czynu polegającego na tym, że w dniu 29 sierpnia 2021 roku we W. przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim spowodował u G. K. (1) ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu G. K. (1) w ten sposób, że zadał mu cios nożem w powłoki brzuszne, powodując u niego ranę kłutą brzucha z przebiciem pęcherza moczowego z następowym wyciekaniem moczu do jamy otrzewnowej. tj. czynu z art. 156§ 1 pkt 2 k.k. W ocenie Sądu zgromadzone dowody pozwoliły na przyjęcie			

że oskarżony dopuścił się popełnienia opisanego wyżej czynu.

Przepis art.156 §1 k.k. penalizuje przestępstwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci:

1) pozbawienia człowieka wzroku, słuchu, mowy, zdolności płodzenia,

2) innego ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby nieuleczalnej lub długotrwałej, choroby realnie zagrażającej życiu, trwałej choroby psychicznej, całkowitej albo znacznej trwałej niezdolności do pracy w zawodzie lub trwałego, istotnego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała.

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że tylko pełna utrata funkcji życiowych danych organów uzasadnia zakwalifikowanie czynu sprawcy jako spowodowania ciężkiego kalectwa z art. 156 § 1 pkt 1 k.k. W innych wypadkach postuluje się kwalifikowanie czynu sprawcy z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. (Zoll [w:] Wróbel, Zoll II/1, s. 358). Sąd Najwyższy wyraźnie stanął na stanowisku, że zniesienie czynności jednego z narządów parzystych (jąder, oczu, nerek, płuc, uszu) stanowi „inne ciężkie kalectwo”, ponieważ każdy z nich jest ważnym dla życia narządem o samodzielnej

wysoce wyspecjalizowanej czynności. Jeżeli natura wyposaża człowieka w dwa narządy, utrata jednego z narządów parzystych oznacza odebranie w znacznym zakresie temu narządowi zdolności funkcjonowania zgodnie z przeznaczeniem (wyroki SN: z 10.11.1973 r., IV KR 340/73, OSNPG 1974/3, poz. 42; z 28.03.1979 r., V KRN 16/79, OSNKW 1979/10, poz. 107).

Kodeks nie określa bliżej zachowania sprawcy, realizującego znamiona typów czynów zabronionych opisanych w art. 156 § 1–3. Realizować będzie te znamiona każde zachowanie, które stanowić może podstawę obiektywnego przypisania skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Będą to więc zachowania, które niosą ze sobą istotne zwiększenie niebezpieczeństwa nastąpienia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu albo występujące już niebezpieczeństwo jeszcze istotnie zwiększają. Zob. wyrok SN z 1.12.2000 r., IV KKN 509/98, OSNKW 2001/5–6, poz. 45. Istotą tych zachowań będzie naruszenie reguł postępowania z takim dobrem prawnym, jakim jest zdrowie drugiego człowieka.

Należy zauważyć, że spowodowanie ciężkiego

uszczerbku na zdrowiu może być popełnione zarówno umyślnie (art. 156 § 1 k.k.), jak i nieumyślnie (art. 156 § 2 k.k.). Pojęcie zamiaru zostało zdefiniowane w art. 9 § 1 k.k. Zgodnie z tym przepisem zamiar popełnienia czynu zabronionego obejmuje swym zakresem zarówno sytuację, gdy sprawca przewidując możliwość popełnienia czynu zabronionego godzi się na to. Wynika z tego, że dla ustalenia formy stadialnej należy stwierdzić, że sprawca działał z zamiarem bezpośrednim albo że działał z zamiarem wynikowym.

Ustalenie co do zamiaru sprawcy winno wynikać z całokształtu zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych okoliczności. W sytuacji gdy na podstawie wyjaśnień oskarżonego nie da się w sposób niebudzący wątpliwości ustalić zamiaru sprawcy, to dla prawidłowego ustalenia rzeczywistego zamiaru sąd powinien sięgnąć do najbardziej uchwytnych i widocznych elementów działania sprawcy, to jest okoliczności przedmiotowych (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2004 roku, IV KK 276/03 OSNwSK 2004/1/29). Ustalenia te nie mogą

opierać się wyłącznie na fragmentarycznych faktach wiążących się ze stroną wykonawczą, lecz powinny być wnioskiem koniecznym, wynikającym z analizy całokształtu przedmiotowych i podmiotowych okoliczności zajścia, a w szczególności ze stosunku sprawcy do pokrzywdzonego, jego właściwości osobistych i dotychczasowego trybu życia, pobudek oraz motywów działania, siły ciosu, głębokości, kierunku rany i rozmiarów użytego narzędzia, oraz z wszelkich innych przesłanek wskazujących na to, że sprawca, chcąc spowodować uszkodzenie ciała, zgodą swą, stanowiącą realny proces psychiczny, obejmował tak wyjątkowo ciężki skutek, jakim jest śmierć ofiary (Wyrok Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 28 czerwca 1977 r. VI KRN 14/77, LEX nr 19376).

Przestępstwo określone w art. 156 § 1 pkt 2 k.k. jest przestępstwem umyślnym kwalifikowanym przez następstwo. Przy przestępstwach przeciwko życiu i zdrowiu w orzecznictwie wskazuje się, że zamiar sprawcy może przyjmować postać tzw. zamiaru ogólnego, przy którym sprawca powinien uświadamiać sobie przynajmniej możliwość spowodowania swoim zachowaniem

ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, lecz dokładna postać zadanych obrażeń nie musi być sprecyzowana w jego świadomości. Innymi słowy, zamiar ogólny obejmuje faktyczne skutki będące wynikiem zadawanych umyślnie obrażeń (zob. wyr. SA w Łodzi z 26.2.2002 r., II AKa 18/02, Prok. i Pr. 2004, Nr 4, poz. 21; wyr. SA w Warszawie z 29.11.2013 r., II AKa 388/13, Legalis; wyr. SA w Krakowie z 26.3.2015 r., II AKa 244/14, Legalis; wyr. SA we Wrocławiu z 26.6.2019 r., II AKa 173/19, Legalis). Postać ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, będąca skutkiem uderzenia oskarżonego, nie musiała być w jego w świadomości precyzyjnie skonkretyzowana.

Sprawca może nie ogarniać swym zamiarem następstw uderzenia w postaci wystąpienia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci innego ciężkiego kalectwa. Te następstwa objęte są winą nieumyślną ze strony sprawcy. Oskarżony zadając ciosy o takim natężeniu, w tak newralgiczne części ciała jak głowa, okolice oka, co najmniej powinien był i mógł przewidzieć aż tak daleko idące następstwa. Tym samym przyjąć należy, że godził się na następstwa w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. W konsekwencji,

przestępstwo to cechuje się winą kombinowaną, mieszaną- udział jest umyślny, a następstwa objęte są nieumyślnością.

Opisane zarzutem działanie oskarżonego J. S. polegało na ugodzeniu pokrzywdzonego G. K. (1) nożem w powłoki brzuszne. Dowody zgromadzone w toku postępowania wskazywały również, że było to ugodzenie po wyprowadzeniu ciosu przez oskarżonego, nie zaś wynikiem z innych okoliczności.

Jak przyjmuje się w orzecznictwie, „powszechnie wiadomo (z doświadczenia życiowego), iż nawet jedno mocne uderzenie (kopnięcie) w głowę, klatkę piersiową czy brzuch może spowodować poważne obrażenia ciała” (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 22 stycznia 2013 r., II AKa 292/12, LEX nr 1282756). W tym wypadku nie chodzi przy tym o to, żeby uderzając pokrzywdzoną oskarżony wprost chciał spowodować konkretne obrażenia ciała i dokładnie taki skutek wyobrażać sobie w czasie dokonania czynu. Należy odwołać się bowiem do konstrukcji tzw. zamiaru ogólnego. „Postać uszczerbku ciała nie musi być sprecyzowana w świadomości sprawcy,

stąd zamiar taki określa się ogólnym. Zamiar ogólny nie jest więc określeniem sugerującym, że chodzi ogólnie o jakiegokolwiek skutki zamachu na zdrowie innego człowieka, ale o świadome powodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o postaciach sprecyzowanych w powyższym przepisie.” (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 22 października 2019 r., II AKa 174/19, LEX nr 2759054). W wypadku przestępstwa spowodowania uszczerbku na zdrowiu sprawca musi obejmować świadomością przynajmniej możliwość spowodowania swoim zachowaniem ciężkiego uszczerbku na zdrowiu innej osoby i chcieć takiego skutku albo na nastąpienie takiego skutku się godzić, przy czym postać uszkodzenia ciała, wymieniona we wskazanych przepisach, nie musi być wyraźnie sprecyzowana w świadomości sprawcy. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 26 czerwca 2019 r., II AKa 173/19, LEX nr 2722117). Dla poniesienia odpowiedzialności karnej nie jest bowiem niezbędne, aby sprawca dokładnie przewidział wszystkie szczegółowe i techniczne elementy występujące w przebiegu

związku przyczynowego. (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 25 lutego 2015 r., II AKa 28/15, LEX nr 1661280). Przede wszystkim bowiem „Przy umyślnych uszkodzeniach ciała przyjmuje się tak zwany zamiar ogólny, który obejmuje faktycznie powstałe następstwa zadanych umyślnie obrażeń, zakłada się bowiem, że sprawca nie mógł mieć świadomości dokładnego obrazu wszystkich następstw swego działania, ale działał on ze świadomością możliwości powstania daleko sięgającej krzywdy biorąc pod uwagę rodzaj użytego narzędzia, liczbę i siłę uderzeń, odporność ofiary itp.” (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 5 czerwca 2013 r., II AKa 134/13, LEX nr 1331116). O zamiarze sprawcy wnioskować można w oparciu o okoliczności towarzyszące zdarzeniu, takie jak rodzaj użytego narzędzia, sposób jego użycia, siła zadanych uderzeń, ich umiejscowienie, zachowanie się sprawcy po zdarzeniu. Są to te elementy, które pozwalają na zweryfikowanie wyjaśnień stanowiących niejednokrotnie przyjętą linię obrony (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 10 kwietnia 2014 r., II AKa 74/14, LEX nr 1461217).

Oceniając całokształt materiału dowodowego, Sąd przyjął, że działanie oskarżonego było zachowaniem umyślnym.

Nie sposób bowiem przyjąć, aby ugodzenie pokrzywdzonego nożem w brzuch było działaniem nieumyślnym, a zatem aby nie mając zamiaru spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, oskarżony spowodował go wskutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo przewidywania możliwości spowodowania takiego skutku.

W ocenie Sądu oskarżony musiał obejmować swoją świadomością przynajmniej możliwość, że swoim zachowaniem spowoduje ciężki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonego i do osiągnięcia takiego skutku dążył lub co najmniej się godził. Świadczy o tym sposób działania oskarżonego oraz miejsce zadania ciosu tj. w brzuch. Jeżeli rzeczywiście oskarżony miałby bronić się przed napastnikiem (napastnikami) to trzeba zauważyć, że nie próbował odstraszyć pokrzywdzonego, czy też zaatakować inną część jego ciała, a zadał pokrzywdzonemu cios nożem w brzuch

Należy też mieć na uwadze okoliczności w

jakich doszło do tego zdarzenia, złość w działaniu oskarżonego, jak i jego osobowość i dotychczasowy sposób życia. Nie można pominąć, że oskarżony był uprzednio karany za czyn o podobnym charakterze, tj. z użyciem przemocy (art.281 k.k.) choć wówczas nie spowodował obrażeń ciała.

W ocenie Sądu wina oskarżonego nie budziła wątpliwości. Oskarżony jest osobą dorosłą, w pełni zdającą sobie sprawę z konsekwencji swoich działań i nie ujawniono okoliczności, które mogłyby wpłynąć na umniejszenie jego winy. Oskarżony został poddany badaniu sądowo-psychiatryczno – psychologicznemu zarówno na potrzeby tego postępowania, jak i innych spraw karnych.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	--	--
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
--			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	---	---

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
---			
4. KARY, Środki Karne, Przepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. S.	Punkt I		Wymierzając karę Sąd miał na uwadze wskazania art.53 k.k. a zatem w pierwszej kolejności granice jego zagrożenia

ustawowego karą nie krótszą niż 3 lata pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywą prewencji indywidualnej, dążąc do tego, aby wymierzona kara zapobiegła powrotowi sprawcy na drogę przestępstwa oraz dyrektywą prewencji generalnej (w celu kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa; w celu kształtowaniu przekonania, iż popełnianie przestępstw nie uchodzi bezkarnie i spotyka się ze sprawiedliwą karą).

Co więcej, Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, badając zarówno okoliczności przedmiotowe (waga, rodzaj i charakter naruszonego dobra, okoliczności popełnienia czynu, rodzaj naruszonych reguł ostrożności), jak i okoliczności podmiotowe (zamiar, motywację sprawcy, sposób popełnienia czynu). Sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego jako znaczny. Aby zranić pokrzywdzonego posłużył się tak niebezpiecznym narzędziem jak nóż. Sąd uznał, iż oskarżony winien był mieć świadomość, iż użycie takiego

narzędzia w trakcie nawet zwykłej szamotaniny może rodzić skutki w postaci uszkodzenia ciała.

Nie bez znaczenia pozostawały okoliczności mające wpływ na wymiar kary (art. 53 § 2 k.k.) – okoliczności przedmiotowe takie, jak rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnienia przestępstwa oraz podmiotowe – motywacja sprawcy, rodzaj i stopień naruszonego dobra, zachowanie się po popełnieniu przestępstwa, jego warunki osobiste

W ocenie Sądu kara w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności spełni swą funkcję tak wychowawczą, jak i zapobiegawczą.

Wymierzając karę wziął pod uwagę dotychczasowy sposób życia oskarżonego w tym fakt, iż oskarżony był w niedalekiej przeszłości karany. Nadto na niekorzyść ocenił skutek w postaci spowodowania u pokrzywdzonego choroby realnie zagrażającej życiu oraz zachowanie oskarżonego po dokonaniu przestępstwa tj. ucieczkę z miejsca zdarzenia i pozostawienie pokrzywdzonego bez pomocy, która została udzielona w następstwie działań rodziny G. K. (1).

Sąd uznał, iż przy realizacji pierwszej ze

			wspomnianych dyrektyw nacisk należy położyć na oddziaływanie wychowawcze w stosunku do oskarżonego i wdrożenie go do porządku prawnego przede wszystkim środkiem o charakterze izolacyjnym. Z kolei potrzeba zapewnienia realizacji dyrektywy prewencji generalnej w przypadku oskarżonego nakazuje ugruntowane przekonanie społeczne, iż organy wymiaru sprawiedliwości z należytą surowością reagują na popełnienie tego typu przestępstw i że czyny te spotykają się ze sprawiedliwą odpłatą, w szczególności w sytuacji sprawcy powracającego do przestępstwa. W ocenie Sądu tak ukształtowany wymiar kary uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu oraz w należytych stopniu realizuje wspomniane wyżej dyrektywy, a dolegliwość kary w żadnej mierze nie przekracza stopnia winy oskarżonego, zatem wymierzona mu kara 5 lat pozbawienia wolności z pewnością nie jest rażąco niewspółmiernie surowa.
J. S.	Punkt IV		Sąd orzekł nawiązkę w kwocie 10000 zł (dziesięciu tysięcy złotych) mając na uwadze skutki przestępstwa dla

			pokrzywdzonego, uznając, że środek kompensacyjny w takiej wysokości będzie adekwatny do rozmiaru poniesionej przez pokrzywdzonego krzywdy. Orzeczenie takie nie zamyka pokrzywdzonemu drogi dochodzenia roszczeń w postępowaniu cywilnym.
5. INNE ROZSTRZYGNĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. S.	Punkt II części dyspozytywnej		Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania do dnia jego zwolnienia a zatem od dnia 30.08.2021r. godz. 10:55 do 30.12.2021r. godz. 15:40.
J. S.	Punkt III części dyspozytywnej		Uznając że zabezpieczone dowody rzeczowe są one zbędne dla toczącego się postępowania Sąd na podstawie art.230§2 k.p.k. orzekł o ich zwróceniu oskarżonemu.
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się			

do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt V części dyspozytywnej	Z uwagi na brak podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów Sądowych, Sąd na podstawie art. 626§1 k.p.k. i art.627 k.p.k. zasądził je od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zliczając koszty poniesione w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym (3441,09 zł), zaś na podstawie art.1 i art.2 ust1pkt 5 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 400 zł.	
6. PODPIS		
Sędzia Agnieszka Marchwicka		